

Útlendsk arbeiðsmegi í Føroyum uttan at rinda eitt oyra í skatti

Hjá mongum útlendingum er tað ein »funnin fressur« at fáa arbeiði í Føroyum. Alsamt fleiri útlendingar gera sær dalt av tí stóra eftirspurninginum eftir arbeiðsmegi. Fleiri teirra taka seg saman í »feløg«, sum so selja arbeiðsmegina eins og tað var ein onnur vøra til Føroya. Á henda hátt fær »felagið« meira burtur úr enn vanligar arbeiðsløn. Hesir pengar verða so heldur ikki skattaðir í Føroyum.

Tað nógva byggivirksemið og arbeiði annars í Føroyum hevur gjørt, at hópurin av fremmandum arbeiðsfólki er komin til landið at arbeiða.

Henda útlenska arbeiðsmegin virkar bæði innan smiðju og byggidnaðin uttan at rinda eitt oyra í skatti í Føroyum.

Tað er vordið so galið, at tað í dag bert er ein heilt evarska litil brotpartur av teimum útlendingum, sum arbeiða í Føroyum, ið

leggja eina einastu skattakrónu eftir í Føroyum.

Fleiri av lesarum okkara hava gjørt vart við hesi viðurskipti.

Men hvussu bera so hesir mongu útlendingar seg at við at sleppa undan at rinda skatt í Føroyum?

Prinsippið er tað, at nakrir mans í t.d. Danmark taka seg saman og gera eitt felag, sum so bjóðar seg fram at hjálpa byggifyritøkum og øðrum arbeiðsplássum í Føroyum

við arbeiðsmegi.

Hesir persónarnir, sum hava tikið stig til at stovna eitt tilíkt felag, senda so fólk til Føroya sambært eina avtalu við fyrirtøku í Føroyum. Lønirnar, sum fólkinum fortjena í Føroyum, verða so sendar til felagið í Danmark, sum somu arbeiðsfólkinu eiga.

Her rindar so felagið hjá hesum somu arbeiðsfólki sær sjálvum løn.

Úrslitið av hesum er, at peningurin, sum fer av landinum, skal ikki skattast, tí fyrirtøkan ella felagið í útlandinum, sum eigur arbeiðsmegina, skal ikki rinda skatt til føroyska samfelagið. Henda skipan virkar á sama hátt sum var tað ein fyrirtøka í Danmark, ið selur eina vøru til Føroya. Tann peningurin verður heldur ikki skattaður.

Men tað er ikki nóg mikið við tí, at lønirnar fara av landinum óskattaðar. Aftrat hesum skal so felagið í Danmark hava samsýning fyrri at útvega føroysku fyrirtøkunum arbeiðsmegi.

Tað visir seg eisini, at hesi útlendsku arbeiðsfólkinu fyrri at arbeiða burtur heimanífrá, fáa eina ókeypis ferð úr Føroyum til Danmarkar hvønn mánað.

Ein kelda sigur við blaðið, at nú so stórir tørvur er á arbeiðsmegi í Føroyum, gera alt fleiri sær dalt av umrøddu skipan við at chartra arbeiðsmegi til Føroya.

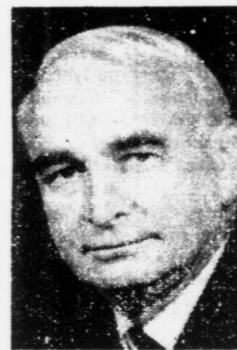
Á Líkningarráðnum í Havn verður sagt, at sambært verandi lóg er einki til hindurs fyrri, at feløg í t.d. Danmark selja eina føroyskari fyrirtøku arbeiðsmegi. Hesin

peningurin skal ikki skattast í Føroyum. Hann verður sammettur við tað, at føroyingar keypa eina vøru úr útlandinum.

jan

Minningarorð

Mogens Wahl

Mogens Wahl, fyrrverandi ríkisumboðsmaður í Føroyum og síðani kabinetskrivari hjá Margretu drotning, doyði leygardagin 9. august, 68 ára gamal.

Við deyða hansara eru mong, sum minnst henda mann, eisini fyrri tey serligu evni hann hevði at gera vart við seg í teimum embætis-torvum, sum hann gjøgnum árinu rokkti.

Hann var sera virkin alla sína tíð, hóast hann við millumbilum var noyddur at halda frið.

Mogens Wahl var ríkisumboðsmaður í árunum 1960-1971. Hann var m.a. ovasta leiðslan av umsitingini av fólkhúskúlanum í Føroyum og sosialum málum, sum seinni eru vordin føroysk umsitingarøki.

Var Mogens Wahl virkandi sum embætismaður í Føroyum, so var hann tað ikki minni niðurafturkomin.

Hann hevði stóran tokka til Føroyar. Tað skilti ein á øllum brogðum, tá tú komst á tal við hann. Hann brann fyrri tí sum bar brá av føroyskum. Ein góður umboðsmaður var hann fyrri Føroyar, í talu og í skrift, sum á annan hátt, virkaði hann til gagns fyrri øllum føroyskum.

Tankarnir leita til Warvaru og bornini, nú tit so bráðliga mistu ein góðan mann og pápa.

J. Lindenskov

Hetta kostar okkum dýrt

Flestu arbeiði verða ov dýr. Peningur, sum átti at verið skattaður í Føroyum, fer óskattaður av landinum. Henda skeiva gongd fer at koma okkum aftur um brekku, sigur formaðurin í Føroya Arbeiðarafelag, Ingeborg Vinther um viðurskiptini á føroyska arbeiðsmarknaðinum í lötuni. Hon eftirlýsti stýring.

Formaðurin í Føroya Arbeiðarafelag, Ingeborg Vinther heldur, at viðurskiptini á føroyska arbeiðsmarknaðinum í lötuni kunnu koma at kosta føroyska samfelagnum dýrt. Hon visir til grønlandskar »tilstandir« og sigur, at viðurskiptini í Føroyum eru at sammeta við tey í Grønlandi, tá bæði føroyingar og danir finga meira í løn enn grønlandingar.

— Í dag koma útlendingar til Føroya at arbeiða og teir fáa meira í løn enn føroyingar. Hetta er bæði galdandi fyrri ófaklærd og handverkarar.

Ingeborg Vinther visir á, at útlendingarnir, sum koma higar at arbeiða fáa harumframt ókeypis uppíhald, ókeypis bil og summir fáa ókeypis feriu til at vitja familju sína í útlandinum.

Støðan er so hættslig, at tað fyrri ein part eru útlendingar, sum avgera sjálvt lønarlagið. Ingeborg Vinther visir til

entrepenørar, sum hava sagt, at teir eru noyddir til at byggja seg fyrri krøvunum hjá útlendingunum fyrri yvirhøvur at fáa nokk av fólki til at gera tey arbeiði, sum teir hava bundið seg til.

— Tann, sum kemur at rinda henda meirkostnaðin er føroyska samfelagið. Men hetta er so ikki bert ringt fyrri samfelagið men eisini fyrri okkara arbeiðsmoral, leggur Ingeborg Vinther aftrat.

Hon visir á, at tað er sera torført at fáa fólk at arbeiða á flakavirkjunum og er hetta sera beiskt at vita sær, tí júst fiskiindnaðurin er okkara høvuðsvinna.

— Tað er spell at siggja, at fólk í okkara høvuðsvinnu vera so illa lønt, at tey ikki vilja átaka sær hetta arbeiðið longur.

Hon visir eisini til, at tað er sera torført at fáa útlendingar at gerast limir í fakfeløgum, nakað

Framhald á síðu 10